

D-307

75 Minder og Fortællinger

No. 7.

HILMAR NØIS

NR. 309 - 16 BL.

(Norsk Standard 901 - R 4)

064400393

No. 7
Fangstfelt fra di nye isfjella til Raud-
fjord.

1923

Det er livet slit som fortellingen
fortsetter med. Vi var ikke ferdig
med alle Reprasjonverne av
de fangst hytterne som var på
serenget der for reiste Nils og jeg
med Motor båten først til Fuglepyn-
ten og reparerte bistasjonen der
så nå der var ferdig vi til
Cap William i Wenskogatt R. Der
Reparerte vi så på at den var
brukbar om Vinter. Så skulde
reise med motor båten for å hente
en del utstyr som jeg hadde lak-
til bake ved Wordslow brukta
slasjensøyen. Da fik vi motor klus
så motor båt måtte legges i
en Fryhavn og så måtte Nils og
jeg ro på den 18 fots Fangsten at

og frem. Fra stasjons ^{tilbake} og anvik
ble en fisk til liten kuling fra
Nord så vi måtte ro opp til
Karl Eliassen og Kristian gløde-
hode på Biskøerhøken vi
hadde ^{afat} Vannblemmes i hendene
så de følte godt å få kvile arm-
mene til da hadde vi rodd nesten
i et strek i 16 mil

Neste dag hadde vinden dreiet til
Nordost så Nils og jeg Takket
for Natte losjet og ønsket Varre
Venner god vinter så fikk vi
hjelp av dem til å sette båten
på sjøen, og rode i vei men
da vi var Hers av Jernak-

langen da begynte vinden og
Øke på fra Nordost så vi hadde
bare å leuse innna mellom Flat-
høken og indre Norskøy Men
bølgerne blev meget høie så
jeg måtte ta frem Olje kanden
og helle parafin på de Verste
Sjøene som hjalp oss til at
komme noen lunde bra forbi
Nesødden Vesten for lypen De
såg meget stygt ut enkelte ganger
så vi måtte Takke å pris seg
for at vi kom Vel berget frem
og motor båten som vi måtte
legge igjen lag lunt og trygt.
Fordi den lates over å den i ly av
Fjelle

Da Veret gav sig måtte Nils
og jeg taie motor båten efter
oss til Wergohann Der var
Kammerat Svendsen var oss
behjælpelig så vi fik båten
gødt opp sat for vinteren
og efter på blev årren vår
frem drift midel og lite rode
vi fra Hylke til hytte langs
kyst til isen kom og satte
en sloper fra Wergohann
rode vi til Magdaleniefjorden
så når fangst tiden var inntat
satte vi først felderne i Ham-
borg bukta der fangst vi den
hús reo de var Rev var ålet
til hylkene og den mest dristige
et i trengt så rode til

Magdaleniefjorden Der tok vi
den Reven vi fik med de samme
så jik de en tid for de andre
Distet sig til felderne så var
in om 3 tre bistasjoner og tok
de mest dristige Reven så kom
vi til Hovedstasjonen Kap
William de ved Flåthuken der var
vi i 14 dage. Det var en serdes
mild høst så man kunde åten
å møte på Ny prisen sørpe Men
tilslut kom de så meget issørpe
at vi måtte ko fra Kap William
vi hadde så lite snat igjen
at resten måtte vær til vi skal-
de kom og se Efter felderne i
Januar vi rode for Ver fjelgefjorden

der fladedes vi av sørpen og
de blev ogsaa kaldere i Luftu
sa naar vi kom frem til Wirgo-
hamar var denok sa tæt med
sørpe for vi nåde land

Neste dag var de blid enda mere
issørpe Men sa tok med Kjelken i
båten og en lang tre stang som
var lengere en årene stange skulde
vi ha å slake oss frem naar sørpen
blev sa tæt og tyk at vi ikke
greide å ro frem gjennom sørpen.
Med de la vi i Vei in smeerer-
bøingfjorden. Vi fulte sa mer
land Ved Danskøya at årene
nåde i bunden slik rode vi i
tæt issørpe til de stopet opp for
å komme lenger frem med årene

Vi tok frem stangen og slyvde oss
frem i flere timer gjennom tæt
issørpe til slut måtte vi gå bak
i båten å slyve den frem med
stangen sa lange de jik sa jik
frem i båten og trykte den ned
i sørpen og bakk over i båten
å slyve den flere gang til de
var kom stop sa slyvde vi
båten mot land. sa var de å
ta alt løst fra båten og sette
fangstbåten på Kjelken å Trakte
den 4 fire kilometer til vi kom
til åben hav i sørgatt sa mat-
te vi med Kjelken til bakte å
heute årene Rein skinn sove
posen og begge ryggsekkene og

Provianten og klærne og strøm-
per og Våler som var i sjøsek
så var de å arbeide bat til
abent sjø. Når strømmen spif-
tet og jik sør så slaket is-
sørpen så kom vi til den stein
og jord hyte på Bluff odden
da der kokte vi kaffe å spiste
så kröp vi to sammen i den
to mands Reinskia sove posen og
låg med Ryggene mot Verandre
for best at holde varmen
så var de opp igjen å arbeide
oss gjennom is sørpen småt
ro å stak oss frem stikke
for in gjennom Magdalenen-
fjorden til vi var en halv
time fra Hyten måtte

Bakse den tunge isettefangst
båten på Tverre opp en brat
sne for for vi for lat båten
satte vi isdreger godt fast med
en arlom i oie på isdrege og en
kraftig talje i båten så vi mente
båten stod trygt.

Efter på tok vi hver våre rygsaker
på Ryggen og sjøsekken med de to
klær sei vaset vi over knus i løs
sne i en time da var vi med Hyten
og i gang stod tre par ske et par i
reserve og i gang var mat og Brøn-
sel og da fik vi hard kulde i fem
dogn Da var vi og forsøke isen
som tyk å solid Den sjete dag tok
vi skiene på naken og jik over

Magdalenefjorden og på ski over
isbreen vi kom ned ved de syven-
de isfjell. Så måtte gå mot Nord-
vest i mellom stor stein og løs sne
~~de~~ de var delvis vanskelig å gå i
mørke men vi fant baddede Rev
Feldene med Rev i og hyla fant
vi i Hamborgbukta som vanlig er
de Kaffe Lars de måtte smelte sne til
vann så var de ferdig kokt framann
er meget sulten og sliten så prøvte
godt ut etter på så jik jeg ut en
tur å se i været så hørte jeg Drøn
mot Syd West og en mørk og svart
banke i samme retning vi hadde
ingen dag lenger. men Hekmelen
var klar i Nord og sjen av måned
så jeg så fortonninger av fjell

og sky banken var der Drønne kom
fra den klokken jik og blev så man-
ge at de blev tid ^{til} og legge sig til å
sove Der serlig i mørkliden å kunde
følge den rigtig tid å sove ut
å sta opp Ver morgen klokken seks
så het som ^{vi} var jik til kais så
sov vi hjertelig godt Når de var
op stå tid Hørte jeg bulder av
håndøsing like ved stranden

Nar jeg abruet yter døren stod
veret ret på fra Syd Vest med
mild var og drev fra spisproben
in over land slit holt de på i
flere døgn vi hadde lite med
mat på den stasjonen så vi jik

til streng Rasjonering med en-
gang 2 Kjæks til Frokost og to
til kvæls og lite av kjøt hadde
vi fat dit og bryste av en forsig-
ell måtte vi dele i to så vi fik
lit middags mat og de var lite
med fræst i 14 dage så vi begynte
å frykte de verste så at Nils
og jeg tok en tur over breen til
bunden av Magdalenefjorden
for å se om vi kunde finde frem
i mørke en plads på is breen
så de ikke var så mange
ispreke i breen at de var råd-
lig å forsøke å kryde over
breen men var bare for i spreke
så ropte til Nils forsøk å mig
las en stein til mig som

jeg slap med en spreke der
hæste naar jeg slap stein i spreken
at fler ispiller fólte med stein
i dybet. Jeg var snar å trake
mig tilbage samme vei. Vi vente
tilbage til Hamborgbukta og ventet
til der frøs et tynt islag på
Magdalenefjorden som var ca
2 tommes tyk så jik jeg foran
med 30 metter fang i mellem
oss slik dristet vi oss over til
andre kanten av fjorden Da jeg
begge hunderne på landkallen
og kunde heve mig på armene
og var vel på land og Nils
hadde stat fang på begge par
skienne og var selv op på

landkanten Da satte vi oss
og så ikke så meget før vi
hadde passert de stups brate
fjælde oven for og endelig
landkant som vi var
red å sjøre sneen av så vi
kunne ha fått sne skred over
oss Men da vi var forbi og
stod på den lille dalen bare
500 meter Da var de noe som
kom mig i hui Da jeg sa Farvel
til min bestemor da jeg reiste
første året til Spitsbergen hørte
sa disse ord Gud Være med
dig De har alltid mindet mig.
Vi var så glad når ^{vi} kom frem til
hyten i Magdalene fjorden lille

Yul aften om kvelden i stupende
mørke kom fram til hyten Der
hadde vi mat nok selv om de
ikke så rikholdig med på lag.

Nest dag jik Nils og jeg på ski
ut over til der vi hadde sat
opp Fangst båten. Der var det et
kinst øieblik å se at den
enneste båten som var i stand.
så at vi kunde komme til side
passjonen når Varen kom. For
motor båten var i ustand der
den stod Der hadde kommet en
stor sne skred fra Toppen av
fjorden. For tryset over Sneeren
høy bryg sydd for Altelstøya
fjorden, så alle funderes ut over

Fjelle så sat båten med ut i sjøen
Så der fantes ikke så meget
som en flis tilbake Verken av
båt eller ellers inventar. Så de
blev en Ny konto på tap listen
De var mot gang hvor man
Vente Vi jik tilbake til hyten
og feret Jul aften efter best
evne og lat vår tanker gå frit
i eteren hjem til far og mor og
alle søsken og kjente a kjær

Og Ny år holt Vi i samme hyten
Vi hadde kammerat på Dansk-
øya han hadde seks kjøer
og de ^{vi} kom frem til
Vi var så glad når kom frem til
hyten i Magdalene fjorden lille

hænder til Venner. Men der ingen
måne lys og mørk som i en
sek og dårlig Ver
og slik sjiftet været med sterk
vind og sør storm Men i midio
Januar tok Vi frem den lille kjelken
og la begge rygsekerne og den store
to mande Rein skinn sove pose
og soret de god på kjelken så tok
Vi skiene på og drog kjelken efter
oss opp dalen rett fra hyten og
over isreen øst for søgatt. Der
var Vi in om Steinhyten på
Pynt bluff i søgatt Derfra jik
Vi laugt in på Smereburg-
fjorden. For kryset over Smere-
fjorden i syd for Altestøya
fjorden i syd for Altestøya

og over et lite pas i Wirgohamm
Der var Fangst Kammerat Rudolf
Svendsen Bode i Det huset Han
blev så glad over Nils og jeg
Kom på besøk Dyrene hunden
tok del i var ankomst. De skal
nevnes er meget intet slet dit og
dat men en Veldig flin Tegner
å skrive dikt Her har vi et fra
da vi var på reise Nord over var
vi in om Ny London Der var
de to Fangstmedde Den samme
hadde sat sig en far for første
og Kalle for Jack London
Til de lagde Svendsen et
rim som lyder så Jack
London vi er kan glemme

fra Blomsstrand der var ~~fra~~
han hjemme og revere i sek
han var og Kings bay plika
der hadde han Kjer. Og mange
pere hadde hadde han Svendsen
fra lager De jeg med skrive lenger
sit i minder Boken.

I Wirgohamm var Nils og jeg i
to døgn for å gjøre oss i stand
å ta over is breerne til Cap
William ved Flat hiken siden
at der ikke var tygg is runt
Fügel odden Tredie døgne startet
vi ^{med} kjøre hunder over smeeren
biurg fjorden til Otto Sverdrups
breen der de var en bistasjon
som vi overnatta i For vi drog

i Veiv^{op over} Otto Sverdrups breen på
toppen av Fjuel fjord breen måtte
krytse breen til Øst siden for
at ta ned på fjuel fjorden
på isen over til Faerhansna
a til Kap William. Der fik vi et
forpæde lig uvar så der lå vi
over en måned så vi hålt på at
bli uten mat til oss de fire
kjøre hunde ne der var snad
nok med iskanten vi falt 32
toder oppe på engang av de skau
skaut vi fire av så bröt
vi los et passende isflak med
en driv tømmer stak og hver
sin ski til å ro med vi bergu
alle 4 snade ne de blev kjøt

nok til oss og hundene og
spek å fyre med og spek Lampe
For de blev lite driv tømmer de var
over sned med de künde vi bli
til isen la slik at vi fik gå
på isen runt kysten svendsen
med de to hundene & i Wargo-
hamn fik også en smake bit
av den friske snad uten båt
De var ingen snad på fast isen
enda.

Neste dag drog Nits og jeg in
smær berg fjorden og til Bluff
pynten og drog i samanfarten
over isbreen til hytten i Magda
lene fjorden

Der vi var i to døgn for at gjøre oss

færdig for å kjøre den lange
den kjente strekningen over de syvis-
fjella til Ebeltoftkamma i Kors-
fjorden. Tidlig på morgenen den 12
Mars 1924 var de klar Himmel
og ÷ 20 Kilde Nils og jeg starta med
hundene på 6 og på på sleden hadde
vi med double Rein skinn soveposser
og hvor vår ryg sek med reserve klar
og mat for 8 dager og spade i
bøfælde vi anatte lave snehus

sa kjørte vi opp den lille isbreen
fra syd siden Magdalenene som
var slak og fu for revne i isen
sa de tok oss ikke lang tid for vi
stok på Vest siden av Karl Pettersens
Top Derfra fulke vi syd over høide
plataet over de syvisfjella Vesten
for Kaffi toppen Coillittet breen

Fra høiden såg til Lillehokfjor-
den i Kossfjorden Der var fast-
isen på fjorden opp braket den
Væien kom vi ikke for fjeldene
jok steil i fjorden der omatt vi
vi Vestoverfor Dronnings
Maudsfjell og ned efter breen
til Laksवानna og ut over
Mitra sletta å rundt Kap Mitra
å in til Ebeltoftkamma Dit vi kom
efter 13 Timmer marsj. som Nils
og jeg. De første som hadde gåd
den strekningen over dei syvisfjella

Da vi kom frem til hytta i Ebeltoft-
kamma så vi ingen fiske spor og
Kroken på hytte døren ut vendig av
Fangst mann Eriksen og Hundem Vige.

mann blev lit misfentk som med
de samme. Men når vi kom in i
lyten og fant ^{vi} en skrivelse på
borde på den laper stod

Følgende fint var idag går i
båten for kammeraten Vigo med
og roer over fjorden til Ny Ålesund.
Dårlig fangst, skal søke
arbeide alt vel. 3 Mars 1924
Erling Enoksen Storseinnes
Bålsfjord
Alias Kol Bay.

Kol Bay fik han som til navn
som kok for formann Harald
Isaksen Tromsø og en gruve
arbeider til som drev en gruve
stål for Ingeniør Arthur S. Levin
i Kap Laula i Coles Bay vinteren

1920-21 Enoksen var bare 18 år
og 7/8rig jæger som flest Bålsfjor-
dinger. Han hadde drevet jakt
på en snad (Ring sel) i flere
dager. Snaden lå c-a 500 meter
fra huset der de bodde. Når han ikke
var på jakt stelte han mat ferdig
de kom fra Kol stulen. Men så
en dag hadde Enoksen tenkt ut en
lur måte å fange snaden på.
Han lagde en luke av kasse bord
for å treke over hullet når
snad kom opp på isen. Og av-
standen fra huset var 500 meter
til de fant han frem en line og bant
i luken som blev lakt slik
at han kunde treke den over hullet
fra huset. Luken blev deket med
sne. Og da snad kom op landet
sig på luken. Da Enoksen trakk

Lücken til sig sprat snaden av
Lücken og i hulet og der med
var den lüre snaden forvid
av Enoksen lürene Og snaden
trak engang til så langt fra
huset og løvet et nyt hül med
sine skarpe klør så de blev ingen
snad på Enoksen den Vinteren.

I Ebeltoft kamna for besök
men jerten var for lat som nevnt
for an Men siden været var så trykt
lot vi dagen gå som en almindelig
hvile dag. Vi jik en liten skitur
opp i hviden Derfra vi sag den
størke Kolrøken fra Kraft stasjonen
bre sig sakte ut over al den

hvitte slirket rundt gråse byen
i Ny Ålesund da må tenke på
meget av de mann har opp levd
foran man kan bare over for lit av
de som jeg har med tegnet. så
Vist en god yalst har opp levde
jeg hadde opp levda. De var karagt
en fjere part ikke for meget sakt
Men bare å se den sjone natur
runt i omgivelser med stile
Kart Himmel sol over den Tynde
isen som enda var bare sørpe på
Kongsfjorden og Forland sundet og
forlande avot syd vest ikke en
stor is i drift uten om den som
var stot på grun. Mens jeg skrev
dette fra Mindene må jeg tenke
på alt jeg opp levde imine 38 år de
så at mann ikke kan få det fra

sig. De blir bare korte tætt snar
for fortalt. Fortellingen forsetter så
sist linje er med tegnet så er
både med gang og mot gang
for talt

Dagen Efter på Var været ikke
fint med med solskin på både
hundene og Nils og jeg var i god
form når vi startet samme vei
tilbake over de syv isfjella til
Magdalenefjorden Da brukte vi
bare 12 Timmes Marsj

De samme været var laget
etter på med skik og sol så at
3 storkeber hadde krepet opp på
fast iskanten og vi trengte både
kjøt og spekk. Kjøte måtte vi for søke

Om jeg kunde lære en av Kobene
jeg sa til Nils gjør hunde spande
klar sikommer du vist jeg for
skut en jeg la meg ned og drog
meg frem på skiene i over 1 kilo-
meter da var de 200 meter anslo
jeg det til jeg spjot den første
var skinn død nette de samme
pedie ikke så. De var 3 skut og
3 storkeber som nå var Nils på
pletta med hunde spande flåde
skindene av i fart kjøt kjøte
foist til land. og skindene efter
på som vi fik spekk til brendsel
de var like ved drivtømmer og
bare lit mel igjen seken så
de er et ord som siger når voden
er størst er hjelpen mer vi hadde

lite hunde mat og så ingen båt for
å ro eller båt kobe og snad i sjøen
så de blev frisk kobe leiff så lenge
fråste varte Neste dag kjørte ^{vi} over
fjelle og ut over isen på smeeren
boen. og hadde med rikkelig med
kobe kjøt til Rudolf Svendsen i
Virgohamn fordi de lile snad
kjøte jeg i svenske gat i Februar
var ^{de} slut på.

Siden Vi om høsten likke for
yeg omstet den endeste Fangst
båten i sneeskød som kom fra
fjelde å tok båten med på sjøen
matte Nils og jeg gå på ske fra
Virgohamn over isen på smeeren-
boen fjorden til bestasjonen ved

Otto Sverdrup Green Der vi vilte
noen Timmer for at vi drog videre opp
over isbreene til Hamiltson bre og
ned på fjordisen på Rande fjorden
å over til Jermarkpynten å over land
til Biskayerhøken

Der Fangstmann Karl Eliassen og
Kristian gode hode begge fra Tromsø
begge var i fin forma efter Vinteren men
Fangsten var ikke mere en 11 Rev
derav tre blå så Verken Kalle er
Kristian var fornoid med fangst for
de var de med godt humør.
Karl Eliassen hadde mange Minder
fra Fangstover Vinteringerne at Kam-
meralene hadde døb i sjøbuk de
gjemte bort mat for at Kamme-
raten skulde see de hadde spist
den Men den Vintren 198- og de var

3 frø menn Karl og Ole Hokstad
den Tredde var fra Tromsø Masjoren
hadde på Øst siden indre
Norskøys Kammeraten hadde fangst
redskaperne på Klovsningen i Klovs-
ningssundet var Kammeratengår-
ned i Skovsøk de skapte en
Trist stemningen for de to som var
i øjen De var utrustet av skubs-
bygger Ole Alvik Tromsø Den
tre Fangst ekspedisjoner tet en på Ver-
andre Hjalmar Breivik hadde
gakt beidi i Breibog strømmen og
Berner Jørgensen (Beisaren) Bygde
den første Fangst Hytta på Biska-
yerhøken om vinteren. Og Erik
Mathilas død i Råndejorden og blev
grav lagt i Alicshamna

De skal nevnes at jeg fik lånt den
store Fangst båten av Karl Eliassen
så jeg fik ro til Kings Bay å Tele-
grafere til Bangsund i Tromsø efter
nytt båt. Karl hadde en ny spits-
båt selv jeg fik ha fangst båten til
jeg fik båt fra Tromsø med første Kul-
sam Kom til Ny Åle sund

Den 19 April 1924, om morgene gav
Nils og jeg våre Venner på Biskayers-
høken en hjertelig Takk for hus ly og hjel-
pen for å få båten over meter
høi skivgarer i Åben sjø så vi
kun ta til å ro snellen fordelt
drivis flak men ved Flat høken
var druisen så Tak at vi fant
det Trygers at dra fangst båten

på land ved Kap William byten
og ventet til havet falt sjø så storm
men sjøet og jik vest til halv
opp flod sjø de jik den øst i
gjennomen i virvel stormen
hølt vi på å bli i klømmen
mellom Fugeløya og Fugeløya
med staking og roing kom vi ass
løs og fik ro opp mot smereen-
borgfjorden der fast is kanten
så vi fik følge den til Danskegatt
og in til Fekhuset i Wirgohamn
Der var kammerat og tegner og
ishavsdikter herske og hadde
spande sinne kammerat når
ikke Nils og jeg ikke hengte dem
lenger

Siden de blev lite med snø
og jeg måtte telegrafere fra Kings
Bay efter Ny Spits båt så snø
se min bror Nils og jeg ta den
fare fulde turen på 15 mil
en vei rundt kysten med meter
høie oppskred land kald og
Hele alanteren på side og
i til lær bit opp skred land
kald og de syv isfjella mot øst
på den strekning hadde to
nod Håmer Hamburger bukta og
Ebelhoffhamner i Korsfjorden
den 30 april fik vi fint vær men
siden fast isen lå i smereenburg
måtte ro uten om Danskøya med
de tung roer 18 fots fangstbåt

Vi Avilt i Hamburg brykta
neste torn på 24 Tunnar forbi
syvis fjella å til Ebbeloft hamn
men da var henderne krosket
sant årlomene og store
Vasblames i Hender. Derfra
var tre mil til Ny Ålesund dit
kom første mai 1924 Men måtte
kvile i 3 døgn mens hender
grode. Der fik jeg på Krita

50 kg smel og lit anden Provant
å Telegrafert efter Ny Båt fra ~~Ham~~
Tromsø. Og så var å ro de
15 mil til bakte til Virgohamn
Men hvor mange Gange jeg har smid
hode frem å til bakte fra å se frem
efter isbak så vi ikke rodes
på dem.

Så tidlig har vel ingen rod for
men så skal ikke så lite espar-
ning til og beregning til de for jeg
si

Den 24 Mai 1924 Kom en Linerle
satt sig på aske dunge de var første
Vår bøde

Og samme Kvelden Kom et uven-
tende besök til Virgohamn
De var Motor Kutter "Ager" av Tromsø
Brodrene Skjpper Hans Jakobsen
og Jakob Jakobsen Risøy Tromsø-
sund. Var leid av Journalist
Fredrik Ramm og Fotografen
Harald Lünd Oslo De skulle
opp ta Nyhetes meldinger og skrive
for Blade Tidens-Tegn De blev
ligende i Virgohamn i over en

måned og ventet på at Roald
Amundsen skulde komme
fra Alaska med fly til
Wingshamn. Men der oppstod
noe så turen blev utsat til
året efter. Husk

Det skal ovenfor til slut av Georg

Med M/K. Ager fik jeg sent en
del Fangst til Tromsø. Den Våren
var de høyeste Revskin priser
og ved årets utgang var de nå
stappet. De kan således nevnes
at i Isbjørn skin fik man kr 200,-
per stk. De var for al staks ishavsfangst
og de var så vit at de var
driv verdi og ellers lit å arbeide
med vist mann oppnådde arbeide
ut om Kulgruve selskaper som
fik bra til 1929 og flere og flere blev
de som kom til pelsjeger driften

Til Wydefjorde efter Bjørnes Vårn 1940 er slutten
av Bjørnes fangst liv
så de blev mindre for Kjen neste
på ^{med i} også når prise dalt lit
efter Vest 1929 var de skralt
i 1933 da fik mann nesten ikke
skin solgt. For kjøperne fik Rev skin
og Bjørn skin på de vise at de blev
solgt fra Hund. Så de var flere
Pelsjeger som tok sig bort i
1936 så i 1940 var de at
min bror Edwin og jeg kjørte fra
sassen sist i Mars med hunde
spande til Wijdefjorden for å ha
W. Georg Bjørnes som var av-
talt om sommeren. De var av-
tal oss i mellom Vest år når
Bjørnes var på overvaktning
i Wijdefjorden. Den fredag april
var Edwin og jeg fremme med

hytten ved Björnes hobanen
vi hilste og Björnes ønsket oss
Vel kommer Han syntes så
Vandlig at de var hyggelig og få
besøk og litte og besøk andre
fangst folk som var så nær
men den vinter hadde ingen så
nes så han syntes de var fra
hyggelig da vi kom og hadde
som alltid meget å fortale om
fangsten og lit og dat. Og Björnes
kokte kaffe med engang så vi
fik spise

Så begynte Björnes å fortale
om sit nære dødelige uhell
på Rype jakt om at Hægel-
geværet som klike og heller fik

Björnes patronen ut med tåbløter
stoken Patronen var gammel og
utsküt så går Björnes ned til
bestasjonen og tenkte ikke over
følgende av jakt iver tok han slir-
kniven og skulde pirke knalen
ut mens han la geværet over
begge lås og satte kniv adolen
i knalper len med den følge
sküt gå av og i veggen på andre
siden i hytte veggen og Patronen
kom bak over så bünde og Patronen
jek dyp i lære til Björnes og
fleret ut et dypt sår som bløde
noe for furdelig og fik et stort
blod tap

Demenda Medde sin som Björnes

hadde var en halv flaske sprit
som han hadde med i rygsekken
og ingen gasbind han fylte
sare med sprit og soret kom
me tørkle hart over såret
og bruke sprit I bestasjonen
blev Bjørnes i 3 tre døgn for
selv om de ikke var mere en 3
timmes marsj til Hovedstasjonen
Der hadde Bjørnes med seg
kisten med rent gas bind og sår
salve men enda kunde ikke
Bjørnes daa på sine lang turer
for efter fem 5 uker

Men da bestemte Georg Bjørnes
at nu skulde han av slute med
fangsten for godt. Og gevar som
mer hadde hans liv la han til

Bake i Wijdefjorden. Sammet
aller revskin fanne eller spilene
for dit kom aldrig mere.

Edvin og jeg var hos Bjørnes i en-
dag på Bjørnes holmen i Wijde
fjorden Der vi tok med på hund
sleden helle revskin fangsten og
de beste arbeids kler og diverse
reise gjenstander. Med de drog vi med
hund spande in aust fjorden in
til over gangs hytta der Edvin og
jeg hadde kokt Kaffe når Bjørnes
skom i vanlig marsj på ski efter.
Efter en god hvil tok vi tidlig på
tur ruste morgen på tur opp over
mullag-Lefflers breen i skilunde
solskin. på toppen av breen ventet
vi til Bjørnes kom til oss Og der

satte vi oss alle tre på laset
på sleden så siger Bjørnes
ganske skilt De her blir vel
min siste tur over Creene
på spitsbergen. Da var vi på
toppen før de gikk ned over
Rangne breen til Fethunia bukta
i Billefjorden. Men laset var
tung for hunden opp breen så
når vi kom frem til Pyramiden
sot vi en vel forkjent hvil
der hunden som hadde slit Tynget.
Så drog Vidre ut over isen
på Billefjorden til jibshuken
der vi hvilte noen timer for
hunden ^{som} var litt sårbeint av skare
men

Tidlig på formiddagen den 9 april kom
Edwin og jeg til Fredheim i sassen
Efter at ha hentet Georg Bjørnes i
Wijde fjorden kom ^{Kona} til på brinken
å så det nu går i yskerten in i
Narvik. Der er full krig i Norge
sa Helfrid så hadde vi ikke hat
Radio hadde vi ingen tung vist
for oss var de ikke ønsket å gjøre
en å ta alt med so
Kona hadde sett oss langt ut på
fjorden så hun hadde dekket
frokost bord ferdig. Så spente
vi hunden fra laset og lukket hunden
in i hundegarden. Og vasket oss
så nytte vi frokost i al hyggelighet
og pratet og fortalte om Bjørnes
uheld med gjetteret og forsate å

høre i Radioen hvad som foregik
fra Timme til Timme Vi syntes
de var fult ^{vi} men måtte bare
Arbejde som Vanlig
sluten - - -

Georg Björnes var hos oss to døgn
i Fredheim for å hvile ut efter
tur over fra Wijelefjorden
Min søn Johannes var med mig
til Longyear byen med hundespande
som vi kjørte fangst til Björnes
frem med. I Longyear byen gikk alt
som vanlig Efter et døgn kjørte
Johannes og jeg til bakk til sassen
med hundespande

Så hørte ^{jeg} det til Björnes for ^{at} krigen var
slutt. Det er siste Kapitle. Begyndelsen
til tok til i 1920 da han reiste til
Spitsbergen med Fangst leder

Arthur Oxås som var utrustet
av Kjøpmann Johan Hagnis Tross

De sist Kapitle om Georg Björnes kom
i mellom av slut på over Vinringen
på Danskøya og Tengenget fra de sydlige fjell
til Rångefjord 1923 - 24.

Uf smit avdag boken Da fangst ~~eksedisjonen~~
eksedisjonen var slutt i juli 1924
så rustet jeg min brodd til Kap
Boss i Vedafjorden Han fikk jeg ordnet
med en fangst skøyte fra Malangen
som skulde sette Nils dit til Kap
Roasneset. Fra Kongsfjorden reiste
Nils Nord over fra Nyåle sund og
jeg reiste sør over med motor båten
gjennem Forland sundet Der møtes

Jeg Fangst mann Georg Bjørnes som
hadde utrustet sin første Fangst
Ekspedisjon til Wijdefjorden De var
tre mann Svenskeri Hansson og
Svar Johansen Høngren Tromsø sind
og Georg Bjørnes Skøyten som
fåket Ekspedisjonen var Motor
skøyte "Lion" som var den
første Posten skøyten 19

De var bare en kort prat sammen
så forsat Bjørnes til Wijdefjorden
og jeg med Motor båten som jeg
hadde 6 av mine kjøre hunder
som kammerater sjø vant når
jeg skulde i land med Rok båten
så jumpt dem i båten som
en sjøman og når jeg var ferdig
å ro om bord så ^{jumpt} dem i båten
vgen og la sig til ro
jeg for satte reisen gjennom

For land siende Da jeg var kommet
i mot Eudem bukta fik jeg sterk
Kuling av aust så jeg snøtte sik
in til Farnhamna for å avvente
Været

Dit kom også Dasant Adolf
Hoel Ekspedisjon med M/K. Bloms-
sensel som som skulde til
Grøn fjorden. Der fik jeg ha med
Motor båten på sleep. For eller hadde
jeg mattet ventet til aust Kulingen
hadde stilnet av i grøn fjorden
fik jeg posten min Da vinden
spaknet reiste jeg videre til
Longyear byen Dit hadde jeg
fat materialen som jeg skulde
bygge opp Fredheim av i Sassen-
fjorden Men jeg var i Longyear-

byen traf jeg Direktør Karl
Bay som jeg spurte om der ikke
var noen anledning for mig
å få materialen og papåte
Døre med karmene in til sassen-
fjorden. Ja sa Direktør Bay
Nist du kan vente i to dager
så skal vi in med ^{de} forseter
for å se efter noe OK kapasjons
Tavler på sydsiden sassen-
elven. Jeg fik materialen ^{og} alt sat
på land isassen med motor
båten og kunden Og så spurte
jeg hvad de blev å betale for
de helle. Ingen ting svart
Bay. For mig blev det bare å
sige mange hjerte lig Tak

Mens jeg ventet i Longyearbyen
så møte jeg en sniker vant
Kar Mathias Skulestad Voss.
som hadde arbeid på Hortmann
sammen med noe andre
Vossinger som Mårmester
Hans Hansen Bergen hadde
i arbeide for å bryte ut kul
i a/s De Norske Kuljeller
Spitsbergen der var Skulestad
opp rakt så hadde ikke lyst
å reise hjem Derfor blev han
sammen med mig å liget opp
grunna til Fredheim og fik
alle utvendige Vegger og Taket
med pap på Vegger og Tak og
Vindū ^å den ytre døren Resten had-
de jeg til arbeid med inledning
når de blev dårlig var i mørke
tiden med de kunde jeg ikke

benyttet huset for etter to år

Da hadde ikke mere material igjen
og heller ikke mere penger så ind
redningen hjorde jeg selv ^{som} etter
jeg fik igjen penger efter først å
kjøpe in Proviant og ^{og} et stykke ^{og} gevær
til selvskut og et og to gevær så
jeg hadde til bidrene mine som
ikke hadde noe å gjøre i Norge.
ikke arbeide og dårlige fiske priser
de som da var i skute var pels-
skinn. Siden de var så lite med
driv forner måtte kjøpe kål og rikke-
lig med ammonisjon de var
mest mulig fjøgel og fjøgel og
rype Rein var de begynt å

Bli lite av over alt på Spits-
bergen de var vel i sassen dalen
der var rein og Reindalen i
Belsund og Reindyr flya da
rein blev fredet i 1925.

så mesent foran skulde Mathias
skulestad være å hjelpe meg
og sette opp fredheim så jeg kunde
gjøre de diverse alene som tid og
kontanter kom in så jeg reiste
med motor båten til Hiert hamn
der fra Han reiste hjem. Jeg kjøpte
kål med meg i motor båten å
reiste in til sassen fjorden der jeg
blev alene om vinteren Men jeg fik
meget å gjøre med den gamle hytta

som jeg var med å bygde opp av
ruiner av en fangst ekspedisjon
fra Vesterålen fra 1902-03 Leder
for den Ekspedisjonen var Lars
Nisse Tursfjord og Peder Nilsen
og en bro Tursfjord. Jeg har tidligere
Vest med at bygget de opp første
gang 1911. og 1914 og 1920-21.
De var vanlig at de som brukte
fangsthytten hadde ingen material
med for å reparere så hytten for
falt etterhånden jeg måtte bruke
av den materialen som var bestemt
for huset Fredheim. Den ble da
så godt reparert at jeg bruke den
i 3 tre overvintringer til jeg flyktet
in i Fredheim høst 1927-28
Lite material var de å finne til

at on beide nye Revfelter så jeg
måtte ta av materialen til de og så
noen gamle felder reparerte jeg
så når fangsttiden var der hadde
alt i stand for vinteren De frøstidlig
is i fjordene så jeg hadde ingen
Vanskelighet å måtte gå i snø
langt den steile å brate kysten

Jeg hadde ikke sett et menneske siden
midio september, frades. Tidlig
~~for~~
Det ingen besøk for først i april
at Martin Sjøting Mo i Rana kom
for høre om fangst plads. så
måtte svare at nu er fangst slut
for de året jeg men de var for kom-
men de år for så sifting

til Norge har jeg ingen ting og
gjøre. Så fortalte søfking
jeg hadde arbeide i grüven i
Longyear byn men han had-
de fått så dårlig arbeide en
fusk kar som han kunde ikke
gå og koste kullstov men vilde
ha akord arbeide og ikke
dagring Han vilde kjene penger

Ja men på fangst kan de bli
som å spille i Loteri. Ja
men så søfking kan hadde
lyst å prøve. Jeg hadde smat
nok så søfking slog sig til
20.

I mitlen April kom Georg
Björnes og to mann på vei

til Longyear byen Björnes hadde
over Sundret på Austfjordnes i
Wydefjorden sammen med Ivar
Johansen og svensken Hanson
Der hadde gud over Mettag Leff-
lers breen ned i Billefjorden De
hadde hvill i Pyramiden de
hadde hatt et meget tungt las å
trække på al skinnfangsten og to
mann reisetoi som tilhørte de
to som hadde av sløket Fangsten
å skulde til Longyear byen for å
å reise med første 2/3 "forsete" til
Harstad

Georg Björnes kom til bake efter
to dogn med tre av mine frak hün-
der som han fik låne for å få laget

Fortelling fra Wijdefjorden.

Til Longyear byen da Bjørnes kom tilbake fik jeg fortalt om en Egendoms-uelig. Historie men en sandferdig for-
telning om en gammel ishavs skipper
og hans bestemann som var kommet
først for Bjørnes og de to hadde tat-
in i Hovedstasjonen på Austfjordnes
så hadde ikke hat kontakten med
på de 3 tre Fangsthyllene på øst
siden av Wijdefjorden. At de var
kjøpt av kjøpmann Johan Hægrop
Tromsø. Da fik Bjørnes Rom ligeme-
om menn skal kalde den så for-
di rod i land fra Ishavet kjøp-
ten som han sat skipper og
Bestmann (Basmann) den
flyttet over til Hytte min på
Korspynten der blev skipperen
de året og laugt ut på neste

sommer den Bjørnes blev ikke
fri den med det. - ???

Husk

Forretelsen har jeg av redere
og skipperen selv og båtsmande
og resten forteller om Bjørnes i egen
fortelling et eventyr uten side støke

Martin søtting oppgav tanken på
å drage ut på fangst. Han skul-
de følge med Georg Bjørnes Nord over
til Wijdefjorden Derfra skulle
Bjørnes gå med han så han fant
frem over fjella i en dal
fik op fra Ruse bode ved lagun-
neset. Derfra fik Bjørnes med
søtting på høiden mellom Virde

Fjorden og Veda fjorden til søg
Kaps Kjelsen i Veda fjorden. Bjørnes
vante til bakte til Wydfjorden søfting
for sate for ti gå til Rosnes der
to min bror Nils og sigurd Pettersen
var metop for lat de hadde gåd
øst over fjorden og runt grå-
hukken og in Wydfjorden der
traf de Bjørnes så de fik vite
at søfting blev som vakt ut
over Våren. Og Proviant og brudsel
hadde han riktelig av og Nils
og sigurd kom først i mai til
sassen de hadde bare tal med
Ruskiime og lit mat og klar som
de drag med på en liten slede
til sassen. Der de var noen
dager og hvitte. Det var flere år

på rad at de var gunstig isforhold
Bø først i mai var store Norske
av losning skib D/s Forsete vid
iskanten ved Bjørndalen så
jeg kjørte både Nils og sigurd
Pettersen og min fangst med him-
de spande til Longyear byen
siden jeg ikke hadde anledning
å reise til Norge som blev mit
bedre år jeg ikke fik tid å ta
en månedes ferie. Jeg brukte tiden
at reparere og Bygde nye bistasjoner
og Motor båten var oppsat i advent
bay når var alene. Der fik hjelp
å sette dem på sjøen så snart
isen fik ut av fjordene fik
reiste Nord over til King bay

For at se om Martin søfthing var
kommet dit med leilighet. Der
tok jeg en god hvil før jeg tok
neste dag på den lange reisen
runt Kap Mitra og langs kysten
forbi de syv fjella og Nord sør-
gatt gjennom Smørensbyrg var
in om alle fangsthyte om søfthing
hadde følt de langsomt alle så
lenge så når jeg seinget forbi
Vel komst pynten såg jeg et ishavs-
fartoi mot Nord som jik med
kurs øst over og kurset ret mot
Roosnuset der jeg såg søfthing i
virkson hel på land Da han
fik se motor båten heitet han
flaget og heiset på den Ver slite
red ved stungen. så at både
jeg og søfthing var glad for å se

hverandre igjen frisk og sund.

Martin søfthing hadde samlet en
del dunn og egg vi var in i Livde-
fjorden og samlet mere dunn og sjöt
svogle stor kober vi tok i Kobe kjøte
med for kunde smat. så reiste vi
til bakte til grøn fjorden jeg enda
hadde fast stasjon under som-
meren siden der var Telegraf-
stasjonen Post å buerie alle som
hadde sin for retning på spits-
bergen helt til Telegrafen blev
flytet der fra höst 1929 da
blev både Telegrafen flyte til
advent bay Longy var byen og sei
Fosten, og vak friland blev in

drad av store Norske.

Da Martin Søfting og jeg kom fra
Nord spitsbergen om sommeren
med Motor båten til Finneset
fik vi en rom ut leid av Oakt
mande på lile Norsk. store
Norske hadde kjøpt for flere år
siden Egendomen Efter As Nauras

Når søfting og jeg kom frem til Finneset
låg der to Ishavs. Skjøyter den første
de var M/s Steinn som sit horte
Ishavs skipper Nils Larsen Sakse-
elobukt Balsfjord. M/s Steinn & den
var blitt strandet på land av
Drivisen ved Dinnøyau så
den var blitt så skadet at
assuransen opgav den som vrak.

av skrevet den 23/jan 1971.

